

Sygn. akt: V U 64/21

UZASADNIENIE

Ubezpieczony **T. J.**, reprezentowany przez radcę prawnego, odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 01.02.2021 r., którą odmówiono mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 19.11.2020 r. do 16.12.2020r.

W uzasadnieniu podniósł, że pismem z dnia 07.12.2020 r., w odpowiedzi na wezwanie organu rentowego do złożenia wyjaśnień w związku z przeprowadzoną w dniu 30.11.2020 r. przez pracodawcę kontrolą jego zwolnienia chorobowego, wskazał, iż poinformował ustnie administrację pracodawcy o zmianie adresu zamieszkania, tj. adresie, pod którym faktycznie przebywał przez cały okres zwolnienia. Zaznaczył, że niepodanie adresu zamieszkania podczas wystawienia zwolnienia lekarskiego wynikało wyłącznie z roztargnienia i nie miało na celu wprowadzenia w błąd zarówno zakładu pracy, jak też organów państwowych.

T. J. wskazał także, iż pomimo nadania ww. pisma w terminie, płatnik składek skierował do niego pismo, w którym poinformował o wstrzymaniu wypłaty zasiłku chorobowego za cały okres trwania zwolnienia lekarskiego (...), na okres od dnia 19.11.2020r. do 16.12.2020r. oraz o skierowaniu wniosku do ZUS o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie. Argumentował, że zakład pracy nie wziął pod uwagę wyjaśnień przez niego złożonych, zaś samo wezwanie do złożenia wyjaśnień, miało charakter iluzoryczny, jako że zakład pracy nie ustosunkował się do nich i przedwcześnie wstrzymał wypłatę zasiłku chorobowego.

Podał, że wyłącznie na skutek roztargnienia nie podał nowego adresu zamieszkania podczas wizyty lekarskiej, co należy uznać za działanie nieumyślne.

Nadto zarzucił, że organ rentowy w decyzji z dnia 01.02.2021r. w żaden sposób nie wykazał, w jaki sposób T. J. wykorzystywał zwolnienie niezgodnie z jego celem oraz jakoby zachowywał się on w sposób, który mógłby doprowadzić do pogorszenia jego stanu zdrowia.

Organ rentowy – **Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. (ZUS)**, reprezentowany przez radcę prawnego, w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie swego stanowiska organ wskazał, iż ZUS oraz płatnicy składek są uprawnieni do kontrolowania ubezpieczonych co do prawidłowości wykorzystywania zwolnień od pracy zgodnie z ich celem oraz są upoważnieni do formalnej kontroli zaświadczeń lekarskich. Podał, iż ustalono, że w dniu 30.11.2020r. o godz. 9:23 pracodawca przeprowadził kontrolę prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego, w miejscu zamieszkania T. J., tj. (...) 1, gdyż taki adres został wskazany w zaświadczeniu lekarskim, zaś T. J. nie zastano wówczas pod wskazanym adresem, uzyskując informację, że nie mieszka tam od sześciu miesięcy.

Organ rentowy podał także, iż T. J. nie poinformował lekarza wystawiającego zaświadczenie lekarskie o zmianie adresu pobytu, jak też płatnika składek oraz ZUS, o zmianie adresu zamieszkania w trakcie orzeczonej niezdolności do pracy w ciągu 3 dni od tej zmiany, celowo uniemożliwiając przeprowadzenie badania oraz kontroli prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego.

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 29.06.2021r. zawiadomiono zainteresowanego (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. o toczącym się postępowaniu (art. 477¹¹ k.p.c.) – vide: k. 17 akt sprawy. Zainteresowany nie przystąpił do postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

T. J. ma 41 lat. Ostatnio pracował w przedsiębiorstwie (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w C..

bezsporne.

Lekarz wystawił T. J. zwolnienie o nr (...) stwierdzając w nim niezdolność do pracy w okresie od 19.11.2020r. do 16.12.2020r. ze wskazaniem 2 („może chodzić”). Jako adres ubezpieczonego wskazano: (...)-(...) N. 1.

dowód : akta organu rentowego – wydruk oryginał (...).

W czasie trwania ww. niezdolności do pracy T. J. przebywał pod adresem ul. (...) w C.. Zamieszkuje tam na stałe od ok. roku, tj. od początku 2021r. Wcześniej okresowo zamieszkiwał pod adresem (...) 1, gdzie przebywała jego córka, pozostająca pod opieką dziadków, okresowo zaś przebywał również w C. wraz ze swą żoną.

Adres (...) 1 jest adresem zameldowania T. J.. Na zwolnieniu przebywał on nieprzerwanie od 8.07.2020 r. Lekarz wystawiający zwolnienia nie zawsze pytał go o adres. W dniu 08.07.2020r. podał lekarzowi adres, pod którym przebywał w czasie choroby, później pytany, wskazywał adres zameldowania, ponieważ przebywał częściowo pod oboma adresami. Informował również kadry swojego pracodawcy, że zamieszkuje pod dwoma adresami, z uwagi na co w dokumentach zapisano adres jego zameldowania.

dowód: zeznania ubezpieczonego T. J. – 00:02:07 – 00:16:17 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 7 lutego 2022 r. k. 33-24, akta organu rentowego - wezwanie do zapłaty z 18.01.2021 r.

W dniu 30.11.2020r. o godz. 9:23 pracodawca przeprowadził kontrolę wykorzystywania zwolnienia lekarskiego (zaświadczenie nr (...)) przez T. J. pod adresem (...) 1. Kontrola wykazała, że adres wskazany w zaświadczeniu nie jest adresem zamieszkania pracownika od sześciu miesięcy, o czym poinformował domownik przedstawiający się jako ojciec T. J..

dowód: akta organu rentowego – pismo z dnia 04.12.2020r.; protokół z kontroli zwolnienia; protokół – k. 8 akt sprawy.

Pismem z dnia 30.11.2020r. kierowanym do T. J., pracodawca poinformował pracownika, że w związku z przeprowadzoną w dniu 30.11.2020r. kontrolą poprawności wykorzystywania zwolnienia lekarskiego i stwierdzonymi nieprawidłowościami, zainicjowana została procedura wstrzymania wypłaty wynagrodzenia za cały okres trwania zwolnienia lekarskiego. Wskazano, że cofnięcie powyższego postanowienia może nastąpić po przedłożeniu na piśmie stosownych wyjaśnień i przekazaniu ich pracodawcy (wskazano na termin 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia).

dowód : zawiadomienie z dnia 30.11.2020r. – k. 8v. akt sprawy.

Pismem z dnia 04.12.2020r. pracodawca poinformował (...) Oddział w S., że w związku z ww. wynikiem kontroli wstrzymał ubezpieczonemu wypłatę zasiłku chorobowego, oraz wniósł do ZUS o wydanie decyzji o odmowie wypłaty zasiłku chorobowego za okres niezdolności do pracy T. J. stwierdzonej ww. zaświadczeniem lekarskim.

Kolejnym pismem z dnia 04.12.2020r. pracodawca - odwołując się do wyniku ww. kontroli - poinformował T. J. o wstrzymaniu wypłaty zasiłku chorobowego za cały okres trwania zwolnienia lekarskiego (...) oraz o skierowaniu wniosku do ZUS o zajęcie stanowiska w ww. sprawie.

dowód: akta organu rentowego – pismo (...) sp. z o. o. sp. k. z dnia 04.12.2020r. do ZUS O/S., pismo (...) sp. z o. o. sp. k. z dnia 04.12.2020r. do T. J. – k. 9

W treści pisma z dnia 07.12.2020 r. T. J. poinformował pracodawcę, iż nie wykorzystuje zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem, tym samym brak jest podstaw do wstrzymania wypłaty wynagrodzenia chorobowego. Podał, iż ustnie zawiadomił administrację przedsiębiorstwa o zmianie adresu zamieszkania. Zaznaczył, że od ok. pół roku

zamieszkuje pod adresem: ul. (...), (...)-(...) C. i pod takim adresem przebywa przez cały okres trwania zwolnienia. Wskazał również, że nie podał nowego adresu zamieszkania podczas wystawiania zwolnienia lekarskiego, wyłącznie z roztargnienia i było z jego strony działaniem nieumyślnym; nie miało na celu wprowadzenia w błąd instytucji publicznej, jak i zakładu pracy.

Pismem z dnia 09.12.2020r. pracodawca (...) Sp. z o.o. Sp. K. z siedzibą w C. przekazał do ZUS powyższe pismo T. J., wskazując, że nie jest prawdą twierdzenie, że pracownik powiadomił pracodawcę o zmianie adresu miejsca zamieszkania. Wskazano również, że adres zamieszkania pracodawca otrzymał dopiero w zawiadomieniu w dniu 09.12.2020 r.

dowód: akta organu rentowego - pismo ubezpieczonego z 07.12.2020 r. wraz z pismem P. z dnia 09.12.2020 r.

W treści pisma z dnia 28.12.2020r. kierowanego do ZUS – w odpowiedzi na pismo organu rentowego z 22.12.2020 r. zawierającego pouczenia w zakresie przeprowadzania kontroli zwolnienia - przedsiębiorstwo (...) wskazało, że twierdzenie T. J., że ustnie zgłosił zmianę adresu zamieszkania w administracji przedsiębiorstwa, nie znajduje potwierdzenia w dokonanych ustaleniach pracodawcy.

Nadto, w treści pisma wskazano, że T. J. przebywa na zwolnieniu lekarskim od dnia 08.07.2020r. i w tym czasie pracodawca otrzymał pięć zwolnień lekarskich z różnymi adresami pobytu pracownika:

- 08.07.2020-12.08.2020 – ul. (...); (...)-(...) C.;

- 13.08.2020-16.09.2020 – (...) 1; (...)-(...) N.;

- 17.09.2020-21.10.2020 – ul. (...); (...)-(...) C. oraz (...) 1;

- 22.10.2020-19.11.2020 – (...) 1; (...)-(...) N.;

- 19.11.2020-16.12.2020 (...) 1; (...)-(...) N..

dowód: akta organu rentowego – pismo ZUS z 22.12.2020 r., pismo P. z dnia 28.12.2020r.

Pismem z dnia 18.01.2021r. T. J. wezwał pracodawcę do wypłaty zasiłku chorobowego za okres od dnia 19.11.2020r. do 16.12.2020r., podając, że nie wykorzystywał zwolnienia lekarskiego w ww. okresie niezgodnie z jego celem, a tym samym brak podstaw do wstrzymania wypłaty wynagrodzenia chorobowego. Zaznaczył, że w dniu 08.07.2020r. podawał lekarzowi adres, pod którym przebywał w czasie choroby. Wskazał, że nigdy później lekarz nie pytał go o adres zamieszkania, ani adres, pod którym przebywał będzie w czasie niezdolności do pracy. Podał, że zwolnienia lekarskie są przesyłane i generowane elektronicznie, nie zaś wydawane pacjentowi.

dowód : akta organu rentowego – pismo ubezpieczonego z dnia 18.01.2021 r.

W czasie trwania orzeczenia o niezdolności do pracy T. J. odpoczywał, stosował się do zaleceń lekarskich, nie podejmując w tym okresie innego zatrudnienia. Nie otrzymał też jakiegokolwiek korespondencji z ZUS, stanowiącej wezwanie do stawienia się na kontrolę zwolnienia.

dowód: zeznania ubezpieczonego T. J. – 00:02:07 – 00:16:17 elektronicznego protokołu rozprawy z dnia 7 lutego 2022 r. k. 33-24

Na mocy Decyzji z dnia 01.02.2021r. (...) Oddział w S. odmówił T. J. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 19.11.2020r. do 16.12.2020r.

Uzasadniając ww. decyzję organ rentowy wskazał, że pracodawca przeprowadził kontrolę w miejscu zamieszkania – (...) 1, gdyż taki adres został wskazany w zwolnieniu lekarskim, jednak pod wskazanym adresem nie zastano T.

J.. Podano, że ZUS uznał, iż T. J. niewłaściwie wykorzystywał zwolnienie lekarskie, bowiem nie przekazał lekarzowi leczącemu informacji o zmianie miejsca pobytu w czasie zwolnienia oraz nie dopełnił obowiązku poinformowania pracodawcy o zmianie adresu zamieszkania w trakcie niezdolności do pracy w terminie 3 dni od tej zmiany.

dowód: akta organu rentowego - decyzja (...) Oddziału w S. z dnia 01.02.2021r.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. J. od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego jest zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego podnosząc, że pracodawca przeprowadził kontrolę w miejscu jego zamieszkania – (...) 1, gdyż taki adres został wskazany w zwolnieniu lekarskim, jednak pod wskazanym adresem nie zastano T. J.. Organ rentowy zarzucił, że ubezpieczony nie przekazał lekarzowi leczącemu informacji o zmianie miejsca pobytu w czasie zwolnienia oraz nie dopełnił obowiązku poinformowania pracodawcy o zmianie adresu zamieszkania w trakcie niezdolności do pracy w terminie 3 dni od tej zmiany i na tej podstawie uznał, iż ubezpieczony niewłaściwie wykorzystywał zwolnienie lekarskie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się zatem do ustalenia, czy ubezpieczony wyczerpał przesłanki odmowy prawa do zasiłku chorobowego, w okresie od 19.11.2020r. do 16.12.2020r.

Bezsporną okolicznością w niniejszej sprawie pozostawał fakt, iż w dniu 30.11.2020r. o godz. 9:23 pracodawca w trybie art. 68 ustawy zasiłkowej przeprowadził kontrolę wykorzystywania zwolnienia lekarskiego (zaświadczenie nr (...)) przez T. J. pod adresem (...) 1, jednak nie zastał ubezpieczonego. Poza sporem jest także okoliczność, że kontrola wykazała, iż adres wskazany w zaświadczeniu lekarskim nie jest aktualnym adresem zamieszkania pracownika od sześciu miesięcy, o czym osoby kontrolujące poinformował domownik przedstawiający się jako ojciec T. J.. W czasie trwania spornego orzeczenia o niezdolności do pracy ubezpieczonego, faktycznie przebywał on zatem pod innym adresem, aniżeli wskazany został przez lekarza w zaświadczeniu o niezdolności do pracy. Ubezpieczony okoliczność tą przyznał zarówno w treści odwołania, jak i w zeznaniach złożonych przed Sądem.

Otóż, z treści zeznań T. J. złożonych podczas rozprawy wynika, że w czasie trwania ww. niezdolności do pracy faktycznie przebywał on pod adresem ul. (...) w C., gdzie zamieszkuje na stałe dopiero od około roku, tj. od początku 2021 r, natomiast wcześniej częściowo zamieszkiwał zarówno pod tym adresem, jak i pod adresem (...) 1, co szczegółowo wyjaśnił w swoich zeznaniach. Podał również, że adres (...) 1 jest jego adresem zameldowania (vide: k. 33-33v. akt sprawy). Co więcej, ubezpieczony zaznaczał, że wystawiając jedynie pierwsze zwolnienie w lipcu 2020r. lekarz prosił o wskazanie adresu, natomiast podczas kolejnych wizyt, nie żądał takich danych. Z kolei w zakładzie pracy poinformował kadry, że przebywa pod dwoma adresami, zaś formalnie wpisany w dokumentach był jego zameldowania. Sąd uznał zeznania złożone przez ubezpieczonego za wiarygodne, albowiem były logiczne, spójne, znajdują potwierdzenie zarówno w zasadach doświadczenia życiowego, jak i zgromadzonych w aktach dokumentach.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że na gruncie ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2021.1133 t.j.) – zwanej dalej ustawą zasiłkową – funkcjonują dwie regulacje dotyczące kontroli korzystania przez ubezpieczonych z zasiłków chorobowych.

Jak stanowi przepis art. 17 ust. 1 i 2 ustawy zasiłkowej, ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową **lub** wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia **traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Zasiłek chorobowy nie przysługuje również w przypadku, gdy zaświadczenie lekarskie zostało sfałszowane.** Okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się w trybie określonym w art. 68 ustawy, w myśl którego Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz płatnicy składek, o których mowa w art. 61 ust. 1 pkt 1, są uprawnieni do kontrolowania ubezpieczonych co do prawidłowości wykorzystywania zwolnień od pracy zgodnie z ich celem oraz są upoważnieni do formalnej kontroli zaświadczeń lekarskich.

Zgodnie natomiast z treścią § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 27.07.1999r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnień lekarskich od pracy oraz formalnej kontroli zaświadczeń lekarskich, kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnień lekarskich od pracy z powodu choroby lub konieczności sprawowania przez ubezpieczonego opieki nad członkiem rodziny dokonują płatnicy składek na ubezpieczenie chorobowe, którzy zgłaszają do ubezpieczenia chorobowego powyżej 20 ubezpieczonych.

Kontrola prawidłowości wykorzystywania zwolnień lekarskich od pracy z powodu choroby polega na ustaleniu, czy ubezpieczony w okresie orzeczonej niezdolności do pracy:

- 1) nie wykonuje pracy zarobkowej,
- 2) nie wykorzystuje zwolnienia lekarskiego od pracy w sposób niezgodny z jego celem (§ 5 ust. 1 tegoż rozporządzenia).

Z kolei zgodnie z treścią przepisu art. 59 ust. 1 i 2 ww. ustawy – na który również powoływał się organ rentowy odmawiając ubezpieczonemu prawa do zasiłku – prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawiania zaświadczeń lekarskich podlega kontroli, którą wykonują lekarze orzecznicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, m. in. poprzez przeprowadzenie badania lekarskiego w miejscu jego pobytu (ust. 3 pkt 1b), o terminie którego zawiadamia się ubezpieczonego przesyłając zawiadomienie na wskazany przez niego adres pobytu (ust. 5c). Ubezpieczony jest zobowiązany podać wystawiającemu zaświadczenie lekarskie adres pobytu w okresie czasowej niezdolności do pracy, jeżeli adres udostępniony na profilu informacyjnym wystawiającego zaświadczenie lekarskie lub znajdujący się w dokumentacji medycznej ubezpieczonego różni się od adresu pobytu w okresie czasowej niezdolności do pracy (ust. 5d). Ubezpieczony jest również zobowiązany poinformować płatnika składek oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych o zmianie adresu pobytu, o którym mowa w ust. 5c, w trakcie niezdolności do pracy, nie później niż w ciągu 3 dni od wystąpienia tej okoliczności (ust. 5e). W razie niedopełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 5d i 5e, przyjmuje się, że zawiadomienie o terminie badania wysłane na adres pobytu, o którym mowa w ust. 5c, zostało doręczone skutecznie. Jednocześnie w razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie, o którym mowa w ust. 5, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie (ust. 6).

Przepisy art. 17 i 68 ustawy zasiłkowej dotyczą zatem kontroli prawidłowości wykorzystywania zwolnień od pracy przez ubezpieczonych oraz ustalania, czy zaświadczenie nie zostało sfałszowane. Kontrolę tą mogą przeprowadzić zarówno płatnicy składek, jak i organ rentowy. Sankcją za wykonywanie pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy lub za wykorzystywanie zwolnienia niezgodnie z jego celem jest utrata prawa do zasiłku za cały okres tego zwolnienia. Natomiast przepisy art. 59 dotyczą kontrolowania prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz prawidłowości wystawiania zaświadczeń lekarskich. Kontrolę tą wykonują lekarze orzecznicy ZUS, sankcją zaś jest utrata prawa do zasiłku chorobowego od dnia uniemożliwienia badania przez lekarza orzecznika bądź od stwierdzonej przez lekarza orzecznika daty ustania niezdolności do pracy. O ile w pierwszym trybie mamy do czynienia z kontrolą zachowania samego ubezpieczonego, o tyle kontrola przewidziana w tym drugim trybie dotyczy prawidłowości postępowania podmiotów orzekających o czasowej niezdolności do pracy lub wystawiających zwolnienie lekarskie. Są to zatem dwa odrębne tryby postępowania, różniące się tak przedmiotem regulacji, jak i przewidzianą sankcją. Podkreślenia wymaga przy tym, że o ile art. 59 ustawy zasiłkowej w ust. 5f wprowadza domniemanie (wzruszalne) polegające na tym, że niezawiadomienie przez ubezpieczonego o zmianie adresu pobytu podanego w zaświadczeniu lekarskim nie później niż w ciągu 3 dni, skutkuje przyjęciem, że zawiadomienie o terminie badania wysłane na adres pobytu zostało doręczone skutecznie, co w konsekwencji może skutkować utratą ważności zwolnienia lekarskiego (a zatem i utratą prawa do zasiłku), jeśli ubezpieczony nie stawi się na badanie lub będzie nieobecny w wynikającym z zaświadczenia miejscu pobytu, gdzie badanie miało być przeprowadzone, o tyle regulacje zawarte w art. 68 i 17 ustawy zasiłkowej i wspomnianego wyżej rozporządzenia żadnych tego typu rozwiązań nie przewidują i nie pozwalają na wywiedzenie domniemania, iż nieobecność ubezpieczonego w miejscu pobytu wskazanym w zaświadczeniu lekarskim jest równoznaczna z wykonywaniem przez niego pracy zarobkowej lub wykorzystywaniem zwolnienia w sposób niezgodny z jego celem.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję po pierwsze nieprawidłowo powołał się w niej na przepisy art. 59 ust. 5d i 5e, albowiem wobec ubezpieczonego nie została wdrożona kontrola w tym trybie, lecz przeprowadzona została przez pracodawcę (płatnika składek) kontrola w trybie art. 68, do której przepisy te nie mają zastosowania, a po drugie z samego faktu, że ubezpieczony nie przebywał w momencie kontroli pod adresem wskazanym jako miejsce pobytu w zaświadczeniu lekarskim, wywiódł bezpodstawny wniosek, że korzystał on ze zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego przeznaczeniem.

Bezspornym w sprawie był fakt, że adres wskazany na zwolnieniu lekarskim był niezgodny z adresem faktycznego zamieszkania ubezpieczonego. Okoliczność ta nie była kwestionowana. W ocenie Sądu, nie sposób jednak poczynić konstatacji, aby sam fakt rozbieżności tych adresów pozwalał na uznanie, że ubezpieczony nie wykorzystywał zwolnienia lekarskiego zgodnie z jego celem lub wykonywał w tym okresie pracę zarobkową. Rozbieżność adresów (faktycznego zamieszkania od adresu wskazanego w orzeczeniu o niezdolności do pracy) nie stanowi bowiem ani wykonywania pracy zarobkowej, ani tym bardziej wykorzystywania zwolnienia w sposób niezgodny z jego celem. Żaden z przepisów ustawy zasiłkowej nie przesądza też automatycznie o utracie prawa do zasiłku chorobowego w przypadku nieobecności ubezpieczonego w miejscu pobytu podczas kontroli. Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela stanowisko wyrażone przez judykaturę wskazujące, iż niewskazanie na zaświadczeniu lekarskim prawidłowego adresu przez odwołującego nie może być interpretowane, jako wykorzystanie zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego przeznaczeniem, bowiem nie stanowi to zachowania, które w jakikolwiek sposób mogłoby mieć związek ze zdrowotnymi przesłankami udzielenia takiego zwolnienia, ani tym bardziej rodzić podejrzenia, co do rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonego (tak: wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 18 września 2013 r., VI U 88/13, Lex nr 1914943; wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 20 stycznia 2020 r., IV U 377/19, Lex nr 2956466; wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 02 lipca 2020 r., VII U 1031/19, lex nr 3102638, wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 5 marca 2020 r., IV Ua 40/19, Lex nr 3020976).

Co również istotne, ubezpieczony w trakcie trwania przedmiotowego postępowania (ale także przed jego zainicjowaniem, na etapie postępowania przed organem rentowym) podkreślał, że w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie wykonywał żadnej czynności związanej z pracą zarobkową. Z jego zeznań złożonych przed Sądem wynika, że odpoczywał i stosował się do zaleceń lekarskich. Na marginesie jedynie wspomnieć należy, że w treści pisma z dnia 22.12.2020r. ZUS poinformował Spółkę (...), że jeśli kontrola była przeprowadzana w miejscu zamieszkania lub pobytu ubezpieczonego i osoby kontrolujące nie zastały ubezpieczonego, kontrolę należy w miarę możliwości ponowić. Z ustaleń poczynionych w niniejszej sprawie wynika, że pracodawca tego jednak nie uczynił, pomimo powzięcia wiadomości – najpierw od domownika zastanego pod adresem, a następnie od samego ubezpieczonego w piśmie z dnia 7 grudnia 2020 roku – o tym, że przebywa on pod innym adresem i bezzwłocznie skierował korespondencję do organu rentowego, wnosząc o wydanie decyzji o odmowie prawa do zasiłku chorobowego.

Mając na uwadze fakt, iż organ rentowy zakwestionował wyjaśnienia ubezpieczonego co do jego nieobecności pod adresem, pod którym przeprowadzono kontrolę i odmówił mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 19 listopada do 16 grudnia 2020 r., powołując się na fakt, iż niewłaściwie wykorzystywał on zwolnienie lekarskie, zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu, winien fakt ten wykazać. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten na płaszczyźnie procesowej znajduje odzwierciedlenie w art. 232 zd. 1 k.p.c., w świetle którego strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ta strona, która twierdzi, że określona okoliczność miała miejsce, zobowiązana jest zgłosić dowód wskazujący na jej istnienie. Zasada ta obowiązuje również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, gdzie organ rentowy mający status strony, winien wykazać wszelkimi dostępnymi środkami dowodowymi prawdziwość sformułowanych przez niego twierdzeń, jeśli są kwestionowane przez drugą stronę (podobnie: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 stycznia 2008 r. I UK 193/07, OSNAP 2009/3-4/52)

W ocenie Sądu organ rentowy powyższemu obowiązkowi nie sprostał i nie wykazał w toku postępowania przed Sądem, aby wobec ubezpieczonego zachodziły przesłanki z art. 17 ustawy zasiłkowej, skutkujące utratą przez niego prawa do zasiłku chorobowego.

Tym samym w punkcie pierwszym części dyspozytywnej wyroku zmienił w całości zaskarżoną decyzję i przyznał T. J. prawo do zasiłku chorobowego za okres od dnia 19.11.2020r. do dnia 16.12.2020r., co uczynił na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

W punkcie drugim wyroku Sąd, na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu, wynikającej z treści art. 98 § 1 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. na rzecz T. J. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Wysokość kwoty Sąd ustalił na podstawie § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za radców prawnych (Dz.U. 2018, poz. 265), w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu.